மரணிப்பதற்கு முன்
மர்ஹூம் அஷ்ரப் அவர்கள்
அளித்த இறுதிச் செவ்வி

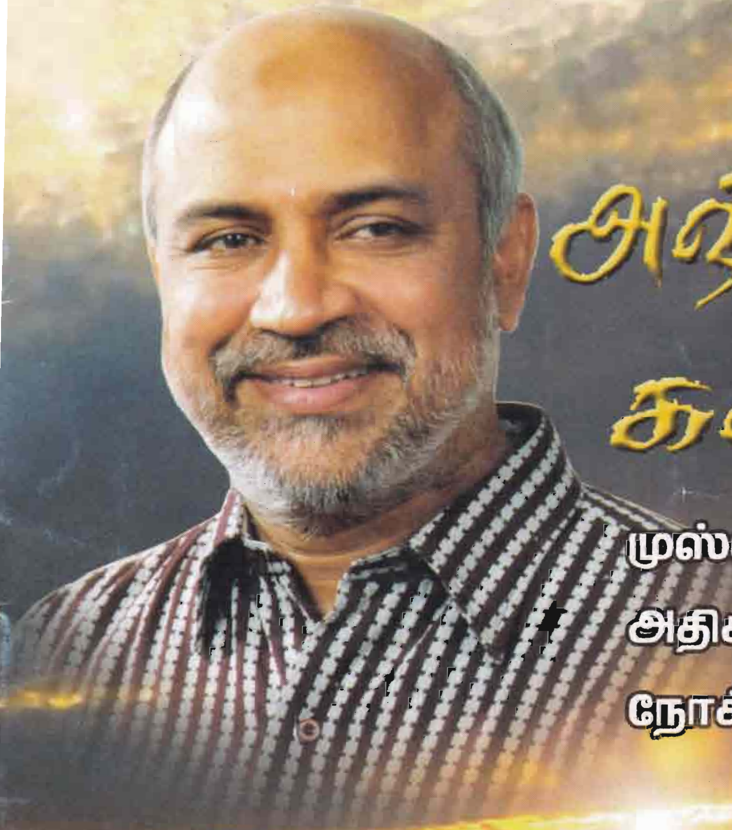

அஷ்ரஃப் கண்ட

முஸ்லிம்களின்
அதிகாரஅலகை
நோக்கிய

2012

அஷ்ரஃப் கண்ட

முஸ்லிம்களின் அதிகாரங்களை நோக்கிய

2012

வெளியீடு

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்.

டாக்டர் பி. [illegible]

[illegible]

அன்புள்ள வாக்காளப் பெருமக்களே

நமது மண்ணில் எதிர்வரும் செம்டம்பர் 8ம் திகதி நடைபெறவுள்ள கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தலில் நமது கௌரவமும் நமது சந்ததியினரின் எதிர்காலமும் எடைபோடப்படவுள்ளன. 2012ல் நமது சமூகத்தின் அரசியல் நடப்பு எவ்வாறு வலுவாக அமையவுள்ளது என எதிர்வுகூறிய ஸ்தாபகத் தலைவர் மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களுக்கு உயிர் கொடுக்கும் தேர்தல் நம்முன் வந்துவிட்டது.

தனித்துவம் காக்கவும், தன்மானம் ஓங்கச் செய்யவும், தனிமனித அபிலாஷைகளுக்கு விலங்கிடவும், அநியாயத்தை தட்டிக்கேட்கவும் இத்தேர்தலில் நாம் நமது பலத்தை நிரூபிக்க வேண்டியுள்ளது.

ஆளும் கூட்டத்தாரால் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு, மாற்றுக் கட்சிகளால் கேலி செய்யப்பட்டு, கடும்போக்கு பெரும் தேசியவாதிகளால் வாட்டப்பட்டு, மண் இழந்து, மானம் இழந்து இருப்பையும் எதிர்காலத்தையும் கேள்விக்குறியாக்கி,பொருளைப் பறி கொடுத்து மருளைத் துணைக்கழைத்து மார்க்கமின்றி மமதையாளரிடம் மண்டியிட்டுக் கிடக்க வேண்டிய சமூகமல்ல நாம்!

நமது ஸ்தாபகத் தலைவர் மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்கள் மரணிப்பதற்கு முன்னாள் 1999ல் சரிநிகர் பத்திரிகைக்கு வழங்கிய செவ்வி இங்கு மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டு உங்கள் கரங்களில் இப்போது தவழ்கின்றது.

இனப்பிரச்சினை தீர்வில் எமது இறுதி இலக்கு எவ்வாறாக இருக்க வேண்டும், அதனை நோக்கிய நமது பயணம் எப்படி இருக்க வேண்டும், அந்தப் பயணத்துக்கான பாதை எவ்வாறு செப்பனிடப்பட வேண்டும் என்பவற்றை எல்லாம் இங்கே சூசகமாக நமக்கு சொல்லித் தருகின்றார்.

அஷ்ரப்பின் பாசறைகளில் வளர்ந்தவர்கள் என மார்தட்டிக் கொண்டு, அவரது பிம்பங்களை மட்டும் மக்கள் மத்தியில் கவர்ச்சி காட்டி முஸ்லிம்களின் உணர்வுகளில் கலப்படம் செய்யும் போலித் தலைவர்களின் வழிமாறிய கோட்பாடுகளை இங்கு அவர் தோலுரிக்கின்றார்.

முஸ்லிம் தேசியம், முஸ்லிம் தனித்துவம், முஸ்லிம் சமூகத்தின் தனியான அரசியல் அடையாளம், முஸ்லிம்களுக்கான நிலத் தொடர்புடனான அதிகாரப் பகிர்வு அதனை வேண்டி நிற்பதற்கான நியாயங்கள் என்பவற்றை இங்கே அவர் விபரிக்கின்றார்.

தேசியகீதம், தேசியக்கொடி, தேசியமொழி என்பவற்றின் பரிமாணங்களை ஒருசிறுபான்மை சமூகத்தின் கண்களால் பார்க்கின்றார்.

பேரினவாதிகளின் கைக்கூலிகளாக இருந்துகொண்டு அவர்காளால் கிடைக்கும் அதிகாரம், பணபலம்,பாதுகாப்புக் கெடுபிடி என்பவற்றின் துணையோடு பலாத்காரமாக நமது வாக்குகளைப் பறித்தெடுக்கும் பாதகச் செயல்களில் ஈடுபடுவோர் இன்று அஷ்ரபின் கோட்பாடுகளை திரித்துக்கூறி முஸ்லிம வாக்காளர்களை குழப்பத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில், 2012ல் நாம் நமது இலக்குகளை நோக்கி நமது பாதையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதற்காகவே நாம் நமது மண்ணில் நமது மரத்தில் களம் இறக்கியுள்ளோம். நம்மீது விரிக்கப்பட்ட சதிவலைகளை தூக்கி வீசிவிட்டு நமது கைகளில் போடப்பட்டிருந்த விலங்குகளை ஒடித்து வீறுநடை போட்டு வெற்றிக் கொடி நாட்ட வந்துள்ளோம்.

சமூகத்தின் உரிமைகளை பேரினவாதிகளிடம் அடமானம் வைத்துவிட்டு சுயநல நோக்குடன் அதற்குப் பகரமாக தமக்கென சலுகைகளை பெற்றுக்கொண்டு நமது எதிர்கால இருப்பை சூனியமாக்கிக்கொண்டிருக்கும் போலி தலைவர்களிடமிருந்து நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க உறுதி பூணுவோமாக.

ஆயிரம் விளக்குடன் வரும் ஆதவனாக அல்லாஹ் ரசூல் வழி நடந்தே நாம் நல்லதோர் உலகம் செய்திடுவோம்

மரத்தை வளர்ப்போம், மற்றவை மறப்போம்

எம்.ரி. ஹஸன் அலி பா.உ
செயலாளர் நாயகம் - ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

அஷ்ரஃப் கண்ட
முஸ்லிம்களின் அதிகாரங்களை நோக்கிய 2012

பொ.ஐ.மு. ஆட்சிக்கு வந்து நான்கு வருடங்கள் ஆகி விட்டன. இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வினைக் காண்பதாகக் கூறி, ஆட்சியமைத்த அரசாங்கத்தின் அதற்கான நடவடிக்கைகள் குறித்து தமிழ்த் தரப்புகள் தமது அதிருப்தியை வெளியிட்டு வருகின்றன. பொ.ஐ.மு அரசாங்கத்தின் ஒரு அமைச்சர் என்ற ரீதியில் இது குறித்து நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

அந்த அபிப்பிராயம் முற்றாகப் பிழை என்று சொல்லி விட முடியாது. பொ.ஐ.மு. ஆட்சிக்கு வரும் போது தமிழ் பேசும் மக்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு நியாயமான ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடிய தீர்வைத் தரும் என்ற நம்பிக்கை இருந்து வந்ததை யாரும் மறுக்க முடியாது.

குறிப்பாக ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் இலங்கையின் அண்மைக் கால வரலாற்றில் தோன்றிய ஒரே ஒரு இனவாதமற்ற தலைவி என்ற வகையில் அவருடைய தலைமையில் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இன்னமும் அதிருப்திக்கு மத்தியிலும் தமிழ் மக்களுக்கு இருந்து வருகிறது.

துரதிஷ்டவசமாக இங்கு ஏற்பட்டிருந்த பெரிய பிரச்சினை இந்த இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வை பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை இல்லாமல் அமுல் படுத்த முடியாது. ஒரு தீர்வுப் பொதி பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவுக்கு முன் வைக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டுகளாகி விட்டன. ஆயினும் கூட அத்தீர்வுப் பொதி சட்ட உருவம் பெறாதிருப்பதற்கான காரணம் அதற்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஆதரவு கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதால்தான். ஒரு வெறும் கண்துடைப்பாகச் செய்வதாக இருந்தால் எப்போதோ இந்தத் தீர்வைச் சட்ட மூலமாக்கி

அரசியலமைப்பில் ஒரு திருத்தமாகக் கொண்டு வந்து வாக்கெடுப்பிற்கு விட்டிருக்கலாம். அவ்வாறு வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்பட்டிருந்தால் இந்தத் தீர்வு முற்றாக பாராளுமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்ட ஒரு தீர்வாக மாறியிருக்கும். இதுதான் இங்கிருக்கும் ஒரே ஒரு சிக்கலாகும். ஆகவே இப்பிரச்சனை தீர்க்கப் படாமல் இருப்பதற்கு பொ.ஐ.முன்னணியை மாத்திரம் தமிழ் பேசும் மக்கள் குறை கூறுவதாக இருந்தால் அது ஒரு யதார்த்தமான நியாயமான விடயம் என்று நான் நினைக்கவில்லை. உண்மையிலேயே 1977லிருந்து 1988வரை இருந்த 12 ஆண்டு கால பாராளுமன்றத்தில் தான் எதிர்க்கட்சியின் தயவு இல்லாமல் ஆளும் கட்சி இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வைக் கொண்டு வரக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையானது நடைமுறைக்கு வந்ததன் பின்பு எந்தக் கட்சிக்கும் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைவாக்கு இருக்க முடியாது. ஆகவே இது ஒரு சிக்கலான நிலைமை என்றே கூறலாம். ஆனால் நான் கூற வருவதெல்லாம் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா அம்மையாரும் பொது ஜன ஐக்கிய முன்னணியும் இதைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை என்று சொல்வது யதார்த்தங்களைக் கருத்தில் எடுக்காத ஒரு வெற்றுக் கூற்றாகும்.

> 2/3 பெரும்பான்மை இல்லாததால்தான் சந்திரிக்கா ஆட்சியில் தீர்வு கிடைக்கவில்லை

நீங்கள் சொல்கிறபடி பொ.ஐ. முன்னணி ஒரு தீர்வுப்பொதியை முன் வைத்தது. ஆனால் அப் பொதியில் சிறுபான்மை மக்களுக்கும் அரச அதிகாரத்தில் பங்கினை வழங்கக் கூடியதாக இருந்த பல்வேறு அம்சங்கள் காலத்துக்குக் காலம் அகற்றப்பட்டு விட்டன என்றும், இப்போதிருப்பது பெரும்பான்மையினரின் அதிகாரங்களை மீள வலியுறுத்தும் அம்சங்களே என்றும் கூறப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஆரம்பத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வுப் பொதியில் இலங்கை ஒரு மதச் சார்பற்ற நாடு எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததாகவும், ஆனால் தற்போது பௌத்தமதம் அரச மதமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளதையும் சொல்வார்கள். ஆக பொ.ஐ.மு தான் கொண்டு வந்த தீர்வுப் பொதியை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதில் உறுதியாக இருந்திருக்கிறது என்பதை எப்படி நம்புவது?

இக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதற்கு முதல் தமிழ் மக்களுக்காக பேசுகின்ற கட்சிகளின் நிலைப்பாட்டை எடுத்துப் பார்ப்போம். தமிழ் பேசும் மக்களினுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகின்ற கட்சிகளுக்கு மத்தியிலேயே ஒருமித்த கருத்தொருமைப்பாடு இல்லை. இன்று தீர்வுப் பொதி முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை ஆதரவு பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறது என்று ஒரு வாதத்திற்காக எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட பாராளுமன்றத்திற்குள் இருக்கும் தமிழ்க் கட்சிகள் நிச்சயமாக ஆதரவைத் தருவார்களா என்று உறுதியாகத் தெரியவில்லை. தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற கட்சிகளிடம் கூட இத்தீர்வுப் பொதி பற்றிய கேள்விகள் நிறைய இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஆகவே இப்படியான விடயங்களில் இரண்டு சக இரண்டு சமன் நான்கு என்று எளிதான ஒரு பதிலைச் சொல்ல முடியாது. நீங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு நான் வருகிறேன். இது ஒரு பௌத்த நாடா அல்லது ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடா என்பது வேறு ஒரு பிரச்சினை. அதற்கும் இனப்பிரச்சினைக்கும் எந்த விதமான தொடர்புமில்லை. நாங்கள் ஒன்றை ஒன்று குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. **உதாரணமாக இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு சம்பந்தமாகப் பேசப்பட்ட போது நான் நினைக்கிறேன் புளொட் தலைவர் சித்தார்த்தன் தேசியக் கொடியைக் கூட மாற்ற வேண்டும் என்று ஒரு கருத்ததைச் சொல்லி இருந்தார். தேசியக் கொடியை மாற்ற வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தும் தான். இன்று தேசியக் கொடியை அதிகமாக விமர்சித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு அரசியல்வாதி என்றால் அது முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் தான். இலங்கை ஒரு காலத்தில் மதச்சார்பற்ற ஒரு நாடாக வர வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பமும் தான். அதற்காக இது ஒரு பௌத்த நாடாக இருக்கின்ற போதே இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வைக் காண முடியாது என்ற கருத்துக்கு நாம் வர முடியாது.**

இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் தேசியக்கொடியின் பரிமாணம்

நாம் படிப்படியாகத் தான் இவற்றைச் செய்ய வேண்டி வரும். ஒரு காலத்தில் பண்டா – செல்வா ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்ட போது அந்த ஒப்பந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட அதிகாரங்கள் இன்றிருக்கும் 13வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தில் உள்ளதில் ஆயிரத்தில் ஒன்று கூட அதிலிருக்கவில்லை. அதைக்கூட கொடுப்பதற்கு அன்று மறுத்தார்கள். இன்று சிங்கள மக்களுடைய மன நிலையில் நிறைய மாற்றங்கள் வந்திருக்கின்றன. **தமிழ் பேசும் மக்களுடைய சார்பில் இது**

வரையும் அவர்ளுடைய பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக தேசியக் கொடியை மாற்ற வேண்டும் என்று யாரும் சொல்ல வில்லை. இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக தேசியக் கீதத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று யாரும் சொல்ல வில்லை. இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக இந்த நாட்டை மதச்சாரப்பற்ற நாடாக மாற்ற வேண்டும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை.

அந்த அடித்தளத்தில் இருந்து கொண்டே, அவைகளை அப்படியே வைத்துக் கொண்டே, தீர்வைக் காணலாம் என்று தான் இவ்வளவு காலமும் நாம் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே ஜனாதிபதியைப் பொறுத்தவரை இந்த இனப்பிரச்சினைத்தீர்வோடு இது பௌத்த நாடு அல்ல என்ற உன்னதமான கோட்பாட்டையும் அரசியலமைப்புக்குள் கொண்டுவர விரும்புவார். அதில் எனக்கு எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஜனாதிபதிக்கு மதத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே அவர் அதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்க மாட்டார்.

ஆனால் இவ்வாறான தீர்வுகளை நடைமுறைப்படுத்த முனையும் போது வரும் பிரச்சினைகளை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இன்று ஒரு பாராளுமன்றத்திற்குள்ளே இருப்பவர்கள் மாத்திரம் இத்தீர்வில் சம்பந்தப் படுவதில்லை. பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியே இருக்கும் பௌத்த பிக்குகள் சக்தி வாய்ந்த ஒரு அமைப்பினராக இருக்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சிங்கள மக்கள் பௌத்த மதத்திலும் பௌத்த பிக்குமாரிலும் நல்ல மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருக்கிறார்கள். அரசியல்வாதிகள் பௌத்த சங்கத்திற்கு தலைவணங்குகின்ற நிலையில் இருக்கின்ற ஒரு காலகட்டததில் பௌத்த பிக்குமாரை கல்வியூட்டாமல் இது தொடர்பான சில் விடயங்களைச் செய்ய முடியாது.

புத்த பெருமானுக்கு சிங்களம் தெரியாதே

உதாரணமாக நான் பன்சலைகளுக்குள் போய் பௌத்த பிக்குமாருக்கு முன்னிலையில் புத்த பெருமானாருக்குச் சிங்களம் தெரியாது என்ற விடயத்தைச் சொல்லி வருகிறேன். இது அவர்களுக்குப்பெரும் அதிர்ச்சியாக உள்ளது. புத்த பெருமானாருக்குச் சிங்களம் தெரியாது, சிங்கள மொழிக்கும் பௌத்தத்திற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை, என்ற விடயம் துரதிர்ஷ்டவசமாக முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவரால் தான் முதற் தடவையாக இ:நத நாட்டில் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இது உண்மை என்ற போதிலும் கூட அதை ஏற்றுக் கொள்வது அவர்களுக்குப் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் காலப் போக்கில் இந்த உண்மைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்பது எங்கள் நம்பிக்கை.

ஆக, நீங்கள் இதுவரை கூறியதிலிருந்து ஜனாதிபதி நினைத்தால் கூட இவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முடியாதபடி உள்ளும் வெளியிலும் இனவாத சக்திகள் பலமாக இருக்கின்றன என்று கொள்ளலாமா?

இதில் இரண்டு விடயங்கள் உள்ளன. ஒன்று பொ.ஐ. முன்னணிக்குள் இருக்கும் இனவாத சக்திகள். மற்றையது பொ.ஐ. முன்னணிக்கு வெளியில் இருக்கும் இனவாத சக்திகள். முன்னணிக்குள் இருக்கும் இனவாத சக்திகள் குறித்து நாம் அதிகம் அக்கறை கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் ஜனாதிபதியின் ஆளுமை, ஜனாதிபதியின் அதிகாரம், ஆகிய இரண்டையும் பயன்படுத்தி அந்த இனவாத சக்திகளின் அழுத்தங்களுக்கு அப்பால் இந்த விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய ஒரு வல்லமை அவருக்கிருந்தது.

> ஜனாதிபதி ஆளுமையுடையவர் என்றால் தீர்வைத் தருவது சுலபமாகி விடும்

ஆனால்இந்த நேர்காணலை நீங்கள் செய்கின்ற நேரத்தில் அவருக்கு இந்த வல்லமை இருக்கின்றதா? என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. குறிப்பாக கடந்த மூன்று நான்கு மாதங்களாக அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சரிவு நிலை தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு சரிவு நிலை ஏற்படும்போது அவ்வல்லமை குறைந்து கொண்டு போகலாம்.

உங்களுடைய கேள்வியின் ஆரம்பத்துக்கு நான் வருகின்றேன். ஆரம்பத்தில் தீர்வுப் பொதியை முன்வைத்த நேரம் அரசாங்கத்துக்குள்ளும் அமைச்சரவைக்குள்ளும் இனவாத சக்திகளின் வெளிப்பாடு அவற்றிற்கு எதிராக இருந்தபோதிலும்கூட அவர் அவற்றைத்தாண்டி வந்து தீர்வுப் பொதியை முன்வைத்தார். இன்றுகூட பாராளுமன்றத்திற்குள் இது தொடர்பாக ஒரு விவாதம் இடம் பெறுமானால் பாராளுமன்றத்துக்குள் இருக்கின்ற பொ.ஐ. முன்னணியைச்சேர்ந்த சகல அங்கத்தவர்களும் ஒரு விதிவிலக்குக்கூட இன்றி அவர்கள் எவ்வளவுதான் விரும்பாவிட்டாலும் அவர்கள் பொதிக்கு ஆதரவாக கையுயர்த்தித்தான் தீர்வார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுடைய பாராளுமன்ற ஆசனங்களைக் காப்பாற்றவேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இது யதார்த்தம். இதுதான் இலங்கை அரசியலின் யதார்த்த நிலை. நாளை ஐ.தே.க. வந்தாலும் இதே நிலைதான் ஏற்படும்.

அவ்வாறானால் முன் வைக்கப்பட்ட இந்தத் தீர்வுப் பொதியை முன்னெடுத்துச் செல்ல என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன ?

இருந்ந ஒரே வழி ஐ.தே.க. வை இந்த தீர்வுப்பொதியின் பக்கம் சாய்ப்பது. ஆனால் ஐ.தே.க. வை தீர்வுப்பொதியின் பக்கம் சாய்ப்பதில் அரசாங்கம் தவறிழைத்தது என்றும் சொல்லலாம். ஐ.தே.க. வை அனாவசியமாக தூரப்படுத்தியது என்றும் சொல்லலாம். உதாரணமாக இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு சம்பந்தமான பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் தான் பட்டலந்தவை இழுத்தார்கள். ஐ.தே.க தலைவருக்கெதிராக அடிக்கடி வெளியிடப்படும் கூற்றுக்கள் அவர்களைப் புண்படுத்தியிருக்கலாம். இது பேச்சுவார்ததைகளுக்கு இடையூறு செய்தது. ஆகவே நீங்கள் கேட்ட இந்தக கேள்விக்கு அரசாங்கத்தை முற்றாகப் பாதுகாத்துப் பதில் சொல்லக் கூடிய நிலையில் நான் இல்லை.

அரசாங்கம் தீர்வுப் பொதி சம்பந்தமாக எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராகத் தானே சில நடவக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. தீர்வுப்பொதியை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அந்த நடவடிக்கைகளை அது எடுத்ததா என்றால் அதற்குப்பதிலில்லை. அது ஒரு Style of Government அரசாங்கமோ ஜனாதிபதியோ வேண்டுமென்றே இவ்வாறான கூற்றுக்களைத் தெரிவிப்பதில்லை. உதாரணமாக தொலைக்காட்சியில் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே யாராவது ஓரள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டவுடன் எதேச்சையாக ஒரு பதிலைச் சொல்லி விடுவது. பின்னர் அதுதான் பிரச்சினைக்குரிய விடயமாகி விடுகிறது.

அரசாங்கம் இந்தத் தீர்வுப்பொதியை முன்வைத்த போது ஐ.தே.க. கட்சி விரும்பியிருந்தால் எப்போதோ இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கலாம். அவர்கள் இழுத்துக் கொண்டே போனார்கள். எவ்வாறு இழுத்தார்கள் என்றால் தீர்வுப் பொதியிலுள்ள விடயங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லிக் கொண்டு வந்து விட்டு இறுதியாக ஐ. தே. கட்சியினர் தீர்வுக்காகத் தனியான ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அக்கமிட்டியினர் முற்றிலும் மாறான ஒரு யோசனையைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

ஐ.தே.க. கட்சி விரும்பியிருந்தால் எப்போதோ இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கலாம்.

ஒரு செனட் சபை அமைப்பது பற்றி எல்லாம் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது யார் செனட் சபை பற்றிப் பேசியது. தமிழ் மக்கள் செனட் சபை பற்றி எல்லாம் பேசினார்களா? இவ்வாறு முழு விடயத்தையும் திசை திருப்பும் வழியில் தான் அவர்கள் செயற்பட்டார்கள். இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றைப் படித்துப் பார்த்தால் இந்தப் பிரச்சினக்குத் தீர்வு காணக் கூடிய சக்தி இருந்தும் தீர்வைக் காணாத, தீர்வு காண விரும்பாத ஒரே ஒரு அரசியல் கட்சி ஐ.தே.கட்சி தான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது மட்டுமல்ல இன்றைக்கு இனப்பிரச்சினை என்று நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் இவ்விடயம் இவ்வளவு பூதாகரமாக வருவதற்குக் காரணம் 1983 ஜூலைச் சம்பவங்கள் தான். அச்சம்பவங்கள் இல்லாமல் இது இவ்வாறு பெரிதாக வளர்ந்திருக்க முடியாது.

> 1983 ஜூலை சம்பவங்கள்தான் இனப் பிரச்சினைகளை பூதாகரமாக்குகயது.

1983க்கு முன்னர் அது தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல் உரிமைகளாக மட்டுமே இருந்தது. அதற்குப் பிறகு தான் இனப்பிரச்சினை தமிழ் பேசும் மக்களின் பாதுகாப்புப் பிரச்சினையாக மாறியது. ஐ.தே.கட்சி காலத்தில் தான் 1983 கலவரத்தின் போது பெற்றோல் ஊற்றி கொளுத்தினார்கள். அதன் போது மூன்று நாட்களாக ஊரடங்குச் சட்டம் போடாமல் இருந்தது ஐ.தே.கட்சி. அதன் பிறகு மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு வந்து தொலைக்காட்சியில் சிங்கள மக்களின் அபிலாஷைகளுக்கு இடம் கொடுத்தது அக்காலகட்டத் தலைமை தான். இது தான் வரலாறு ஆகவே இந்த வராற்றுக்கறைகளிலிருந்து ஐ.தே.கட்சி ஒரு போதும் தனது கறைகளைக்கழுவிக் கொள்ள முடியாது.

உதாரணமாக நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி முறையை ஒழிக்கும் விடயத்தில் சந்திரிகா சொன்னார் தான் ஒழிப்பதாக அவர் அதனைச் செய்யவில்லை.

ஆனால் இன்று ஒழிக்கச் சொல்லும் ஐ.தே.கவினர் எப்போதாவது தமது மாநாடுகளில் தாம் இதனை ஒழிப்பதற்கு தீர்மானம் எடுத்தார்களா? அவர்கள் உருவாக்கிய ஒன்று அது. அவர்கள் அதனை இன்று ஒழிக்கக் கோருவது அது கூடாது என்பதற்காகவல்ல எப்படியாவது ஜனாதிபதி சந்திரிகாவை ஒழிப்பதென்பதற்காகவே அதனை ஒழிக்கச் சொல்கிறார்கள்.

நீங்கள் திரும்பத் திரும்ப ஜனாதிபதி இனப் பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு முயற்சித்தார் என்று வலியுறுத்துகிறீர்கள். ஆனால் நடைமுறை உதாரணங்கள் அவற்றை உறுதிப்படுத்துவனவாக இல்லை. உதாரணமாக காணி அதிகாரம் பற்றி அரசாங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரங்களினால் சிங்களப் பிரசுரத்தில் காணி அதிகாரம் மத்திய அரசிடமே இருக்கும் என்ற போக்கிலும், தமிழ்மொழி மூலமான பிரசுரத்தில் அது பிராந்திய அரசுகளிடமே இருக்கும் என்ற வகையிலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த இரட்டை நிலை நீங்கள் சொல்கிற நம்பிக்கையை கேள்விக்குள்ளாக்குகிற தல்லவா?

ஓம் தமிழ் பிரசுரத்திற்கும் சிங்கள மொழியிலான பிரசுரத்திற்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தை நான் பெரிதாக எடுக்கவில்லை. சுதந்திரம் பெற்று ஐம்பது வருடமாகியும் ஒரு பெயர்ப்பலகையை எழுத முடியாத நாடு தான் இந்த நாடு. தமிழில் அவர்களுக்கும் எழுதத் தெரியாது. அல்லது தமிழ் தெரிந்த ஒருவரை எழுதவும் விட மாட்டார்கள். இதுதான் நிலைமை.

பாராளுமன்றத்தையே பாராளமன்றம் என்று தான் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழைப் படிக்காமல் தாங்கள் தான் எழுதுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது தற்செயலாக ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். அல்லது வேண்டுமென்றே செய்ததாக இருக்கலாம். இதனை விட நல்ல உதாரணம் இருக்கிறது. கிராம சேவகர் நியமனம் அது மாகாண சபைக்குரியது. அதனை அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த இரட்டை நிலைப்பாடுகள் அரசாங்கத்துக்குள் இருக்கின்றது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை.

> பெயர் பலகையை
> ஒழுங்காக எழுதவும்
> மாட்டார்கள்,
> தெரிந்தவர்களை
> எழுதவும் விடமாட
> மாட்டார்கள்

ஆனால் இந்த இரட்டை நிலைப்பாடுகள் ஜனாதிபதியின் மன ஒப்புதலோடு தான் நடக்கிறது என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது.

பிரபாகரன் மாதிரி இரத்தம் சிந்தி ஆயுதப் போராட்டம் மூலமாக எமது உரிமைகளைப் பெறுவது என்பது வேறு. ஜனநாயக அரசியலுக்கு வந்துவிட்டால் யாராவது ஒரு சிங்கள தலைமைத்துவத்தை நம்ப வேண்டும் என்பது தான்

யதார்த்தம். கட்சியை நம்பியிருக்க முடியாது. கட்சி என்பது பொய். ஆக, இன்று எமக்கு முன்னால் இருக்கும் தலைமைகள் சந்திரிக்காவும், ரணிலும் தான். இடதுசாரித் தலைமைகள் இருக்கிறார்கள். இந்த இடதுசாரித் தலைமைகளால் பாராளுமன்றத்துள் ஐந்து வாக்குகளை பெற முடியாது.

தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கு மூன்றே மூன்று வழிகள் தான் இருக்கின்றன. ஒன்று சந்திரிக்கா மற்றது ரணில் அதற்கப்பால் ஜே.வி.பியின் டில்வின் டி சில்வா. அவர் எப்போ ஜனாதிபதியாக வருவது. அதற்குப் பிறகு எப்போ நாங்கள் அவருடன் பேசுவது. இருக்கும் யதார்த்தம் இருவர் தான். இவர்களில் ஒருவரைத் தான் நாம் நம்ப முடியும். இன்னொரு விடயம் தமிழ் கட்சிகளுள் ஒரு ஒற்றுமை இருந்தால் சில விடயங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்திருக்கலாம். எங்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லை. முஸ்லிம் காங்கிரஸை விட்டு விட்டுத் தமிழ்க் கட்சிகளை எடுத்துப் பாருங்கள். அவர்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு பொதுவான ஒற்றுமை இருக்கிறதா? தீர்வுப் பொதி குறித்து ஏதாவது பொதுவான அபிப்பிராயங்களை வைத்திருக்கிறார்களா? அப்படி இருக்கும் போது பொ.ஐ.முவுக்குள் பிரச்சினைகள் இருப்பது ஒன்றும் அதிசயமானதில்லையே.

> தமிழ் கட்சிகளுள் ஒரு ஒற்றுமை இருந்தால் சில விடயங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்திருக்கலாம்

உங்களுடைய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் பொ.ஐ.முவின் ஆட்சிக் காலம் முடிவதற் கிடையில் தீர்வு தொடர்பாக ஏதாவது சாதகமான அம்சங்கள் நடைபெறுமென்று கூறுகிறீர்களா?

அண்மையில் வர்த்தகர்கள் ஒரு முயற்சியைச் செய்தார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பில் நால்வரும் ஐ.தே.க சார்பில் நால்வரும் அதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அக் கூட்டம் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர் நடைபெற்றது. அதில் தூரத்துப் பச்சையாக ஒன்று தெரிந்தது. அதேவேளை தான் ஐ.தே.கட்சிக்கு அடி விழுந்தது. அதற்குப் பின்னர் என்ன நடக்குமென்று எனக்குத் தெரியாது. ஐ.தே.கட்சி ஒத்துக்கொண்டு வந்தால் தான் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு இருக்குமே தவிர அது இல்லாமல் இல்லை. இது இன்றைய யதார்த்தம்.

உண்மையில் ஜனாதிபதி பதவிக்கு வந்து இரண்டு வருட காலத்துள் தெரிவுக் குழுவுக்குச் சமர்ப்பித்து விட்டு ஐ.தே.கட்சியைக் கணக்கெடுக்காமல் நாட்டு மக்களுக்குள் போய் கருத்துக்கணிப்பெடுப்பு நடாத்தி மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றாவது பார்த்திருக்கலாம். அதனைச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் செய்யாததைத் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. நாங்களே அதனைச் செய்யுமாறு அன்று கேட்கவில்லை. அவ்வாறிருக்கும் போது செய்யவில்லை என்று எப்படிக் குற்றம் சாட்ட முடியும்?

அன்று பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவுக்கு முன்னால் இந்தத் தீர்வுப்பொதி முன் வைக்கப்பட்ட போது முஸ்லிம் மக்களுடைய அதிகார அலகு தொடர்பாக முஸ்லிம் கொங்கிரஸ் எத்தகைய விடயங்களை முன் வைத்தது? அதனை நடைமுறைப்படுத்த முஸ்லிம் கொங்கிரஸ் இதுவரை என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்திருக்கிறது? அது வெற்றியளித்திருக்கிறதா?

பாராளுமன்றத் தெரிவுக்கு குழுவுக்கு நாங்கள் ஒன்றையே சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அதாவது தற்போது தென்கிழக்கு என்று சொல்லப்படுகின்ற அம்பாறை மாவட்டத்தின் கரையோரப் பிரதேசம் என்பதனை அடித்தளமாகக் கொண்டு மட்டக்களப்பு, மன்னார், திருமலை, வன்னி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய வடகிழக்கின் சகல மாவட்டங்களிலும் எங்கெல்லாம் முஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்களோ முஸ்லிம் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்களை அடையாளம் கண்டு அவற்றை நிலத் தொடர்பற்ற வகையில் இணைக்கும் ஒரு அமைப்புத் தான் வேண்டும் என்பது முஸ்லிம் கொங்கிரஸின் நிலைப்பாடு.

அது எம்முடைய நிலைப்பாடு அந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாம் மாறவில்லை. அரசாங்கம் வைத்திருப்பது முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடு அல்ல. முஸ்லிம் கொங்கிரஸ் கேட்டதில் ஒரு கால்வாசி கூட அரசாங்கத்தின் அந்தத் தீர்வுப்பொதியில் இல்லை. அரசாங்கத்தின் தீர்வுப்பொதி வருவதற்கு முதல் நாங்களும்

முஸ்லிம் அதிகார அலகுதான் எமது நிலைப்பாடு அதில் ஒரு மாற்றமும் இல்லை!

தமிழ்க்கட்சிகளும் பேசத் தொடங்கி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தான் அந்தப் பேச்சுவார்த்தையில் இறுதிவரை இருந்தது. புளொட்டின் நிலைப்பாடு என்னவென்றால் முஸ்லிம்களுக்காக எதையும் கொடுப்பதற்கு ஆயத்தமான நிலையில் தான் அது இருக்கின்றது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக ஈ.பி.டி.பி. தலைவர் முஸ்லிம்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறுவதில்லை, கொடுக்கக் கூடாது என்றும் சொல்வதில்லை. அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. எமக்கு ஒரு நிலைப்பாடு இருக்கிறது. தமிழ்க்கட்சிகளுடைய ஒரு பொதுவான நிலைப்பாடு ஒன்று இருக்கிறது. வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த ஒரு அலகு என்பது அவர்களது பொதுவான நிலைப்பாடு. வடகிழக்கை உடைத்துத் தனிநாடாக எடுப்பது என்கிற பிரபாகரனின் நிலைப்பாடு என்று ஒன்றிருக்கிறது. நான்காவது நிலைப்பாடு என்று ஒன்றிருக்கிறது. நான்காவது நிலைப்பாடு சிங்களப் பேரினவாதிகளுடையது. வடக்கையும், கிழக்கையும் பிரிக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாடு. தீர்வு என்று வரும்போது இந்த நான்கும் வர முடியாது. எல்லோருக்கும் எல்லாம் கிடைக்க முடியாது. ஆனால் கேட்டதில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும். அதைத் தான் இறுதித்தீர்வு என்று சொல்வது.

அவ்வகையில் முஸ்லிம் கொங்கிரஸ் வடகிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களுடன் சந்தோசமாக வாழவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தனது நிலைப்பாட்டில் விட்டுக்கொடுப்பதற்குத் தயாராக உள்ளது. அவ்வடிப்படையில் தான் நாங்கள் அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லி இருக்கிறோம். ஒரு தீர்வுப் பொதியை கொண்டு வாருங்கள் நாங்கள் பேசுவோம் என்று. இது தான் எமது நிலைப்பாடு.

எமது ஆரம்ப நிலைப்பாடாக முஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கை ஒன்றை நாங்கள் முன்வைத்தோம். அந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாம் மாறவில்லை. ஆனால் ஒன்றை நாம் சொல்லவேண்டும். முஸ்லிம் மாகாணம் என்ற ஒன்றை நாம் முன்வைத்த காலகட்டத்தை சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பேசமுடியாத ஒரு காலகட்டத்தில், ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ் இளைஞர்கள் அந்த ஆயுதங்களை முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக பாவித்த ஒரு காலகட்டத்தில், தமிழ் முஸ்லிம் உறவுகள் சீரழிந்திருந்த ஒரு காலகட்டத்தில், அதனைச் சொன்னோம். இன்று முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அந்த விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. நாங்கள் அந்த விடயங்களை நினைவூட்டக் கூட விரும்புவதில்லை. அது பழைய கதைகளாகவே போய் விட்டும்.

ஆனால் யார் யார் எல்லாம் முஸ்லிம்களுக்கெதிராக அநியாயம் செய்தார்களோ அவர்கள் எல்லாம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கிறோமே தவிர, அதற்கப்பால் நாம் எதனையும் கோரவில்லை. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கடந்த நான்கு வருடமாகச் செய்த வேலையின் பயனாக இன்றுள்ள நிலையில் வடக்கு கிழக்கில் காசு கொடுத்தாலும் ஒரு முஸ்லிம் தமிழனுக்கு அடிக்கமாட்டான். தமிழன் முஸ்லிமுக்கு அடிக்க மாட்டான். அது ஒன்று தான் ஒரு முஸ்லிம் தலைவர் என்ற வகையில் எனக்கிருக்கிற பெருமை. தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் இவ்வளவு காலமும் இல்லாத 83க்கு முன் கூட இல்லாத ஒரு புரிந்துணர்வுகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எதிரிகள் என்று கருதி அடிபட்ட பின் நண்பர்களாகும் போது உறவுகளில் வரும் பலம் இறுக்கமானது. அதனை நாம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே, எமது நிலைப்பாடு முஸ்லிம்கள் தமது உரிமைகளைப் பெறும் அதேவேளை நியாயமற்ற வகையில் தமிழர்களுடைய போராட்டம் பலவீனப்படுத்தப்படக் கூடாது. அதே நேரம் தமிழர்கள் தமது போராட்டத்தின் மூலமாகத் தமது அபிலாஷைகளை வென்றெடுக்கப் போகும் நேரம் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் அரசியல் அதிகாரம் இல்லாமற் செய்யப்படக் கூடாது. இவை இரண்டிற்கும் இடையில் ஒரு சமநிலைமை வேண்டும். இதனை நாம் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் போய் விதந்துரைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

> தமிழர்கள் தமது அபிலாஷைகளை வென்றெடுக்கும் போது முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல் அதிகாரத்தை இல்லாமல் செய்யக் கூடாது

நீங்கள் பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவுக்கு முன்வைத்த தனி மாகாண யோசனை நடைமுறையாவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டீர்கள்?

முதலில் நாங்கள் தென்கிழக்கு மாகாணக் கோரிக்கையை முன்வைக்கவில்லை. இதனை நாங்கள் பகிரங்கமாகக் கூறியும் பலருக்கு இவ்விடயம் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகவே இக்கதை இருக்கிறது. நாங்கள் தெரிவுக்குழுவுக்கு முன்வைத்த முஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கையையும் ஏனைய விடயங்களையும் எமது கட்சியின் வெளியீடுகள் மூலம் பகிரங்கப்படுத்தியுள்ளோம்.

யதார்த்தத்தில் முஸ்லிம் மக்கள் கேட்பதை மட்டும் செய்து தருவதற்கு அரசாங்கம் இருந்தால் தமிழ் மக்களைத் தூக்கிக் கடலில்தான் வீச வேண்டும். நான் முஸ்லிம் மக்களுடைய தலைவராக இருந்துகொண்டு இரண்டு வேலைகளைச் செய்கிறேன். ஒன்று முஸ்லிம் சமுதாயம் பாதிக்கப்படாதிருக்கும் நடவடிக்கைகளை நான் மேற்கொள்கிறேன். அதேவேளை வரலாறு ஒரு காலத்தில் எழுதும் தமிழ் தலைவர்கள் செய்யாத ஒரு பணியை நான் செய்திருக்கிறேன்.

தமிழ் மக்களுடைய போராட்டம் கொச்சைப்படுத்தப் படாமல் இருக்கிற முதலாவது பாதுகாப்பு முஸ்லிம் காங்கிரஸ். அதனை நாம் செய்து வருகிறோம். முஸ்லிம் மக்கள் கேட்பதைப் போல் முஸ்லிம் மாகாணத்தைப் பிரித்துத்தா என்றால் அதனை தமிழ் மக்கள் யாராவது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே. தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று தெரிந்தும் கூட அதனை பிரித்துத் தா என்று கேட்பதைப் போல பைத்தியக்காரத்தனம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் மறுபக்கத்தில் சில தமிழ் கட்சிகள் சொல்வதைப்போல முஸ்லிம்களுக்கு என்று எதனையும் தர மறுத்துவிட்டால் முஸ்லிம்களுடைய அடையாளம் இல்லாது போய்விடும்.

> தமிழ் மக்களுடைய போராட்டம் கொச்சைப்படுத்தப்படாமல் இருக்க முதலாவது பாதுகாப்பு முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

இன்னுமொரு விடயம் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டிய விடயம் தான். இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் கீழ் தற்போது இருக்கும் வடகிழக்கு இணைப்பு ஒரு தற்காலிகமான இணைப்பு. ஒரு சர்வசன வாக்கெடுப்பு மூலமாக இதனைப் பிரிக்கலாம். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் நினைத்திருந்தால் இதனைப் பிரித்திருக்கலாம். ஜனாதிபதியாகவிருந்த விஜயதுங்க எம்மைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டிருக்கிறார் சர்வசன வாக்கெடுப்பை நடாத்துவோமா என. அமிர்தலிங்கம் இருந்த காலத்தில். அதனை நடாத்தக் கூடாது என்று நிலைப்பாடு எடுத்த முதலாவது ஆள் நான். எனக்குப் பிறகு தான் அமிர்தலிங்கமும் அந்நிலைப்பாட்டை எடுத்தார். உங்களுக்குத் தெரியும் ஐ.தே.கவைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள் ஸ்ரீ லங்கா சு. கட்சியைக் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் கிழக்கிலிருந்து வடக்கைப் பிரி என்று தான் இன்றும் சொல்கிறார்கள். வடக்கும் கிழக்கும் நிபந்தனை இல்லாமல் இணைக்கப்படுவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் அதேநேரம் வடக்கும் கிழக்கும் பிரிக்கப்படக் கூடாது என்று எதிர்க்கிற ஒரேயொரு முஸ்லிம் சக்தி முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தான். அதனை தமிழ் மக்களில் சிலர் இன்னமும் புரியாமலிருக்கிறார்கள்.

> வடகிழக்கு இணைப்பும் பிரிப்பும்

நாளை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாறி நின்று வடக்கையும் கிழக்கையும் பிரி என்று ஒரு நிலைப்பாடடை எடுத்தால் என்ன நடக்கப் போகிறது. ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நாம் அதனைச் செய்யாமலிருக்கிறோம். இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு என்று வரும் போது நீதிமன்றத்தில் சாட்சியைக் குறுக்கு விசாரணை செய்வது போல செய்ய முடியாது. கேள்வி கேட்கும் பத்திரிகைக்கு இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் அக்கறை உள்ளதா என்பது தான் முக்கியம். ஆக, ஜனாதிபதியிடம் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கேட்பதை மட்டும் தாருங்கள். தமிழ் மக்கள் எக்கேடு கெட்டுப் போனாலும் பரவாயில்லை. என்று சொன்னால் அதை விடத் தமிழ் மக்களுக்குச் செய்யும் ஒரு பெரிய துரோகம் வேறொன்றும் இருக்க முடியாது. தமிழ் மக்களுடைய போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்தும் ஒரு மலின அரசியலைப் பேச முஸ்லிம் காங்கிரஸ் விரும்பவில்லை.

முஸ்லிம் மக்கள் கேட்பதைச் செய்து தருவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருந்தால் தமிழ் மக்களைத் தூக்கிக் கடலில் தான் வீச வேண்டும் என்று கூறினீர்கள். முஸ்லிம் மக்கள் வலியுறுத்துவது தென்கிழக்கு மாகாணம். அது எப்படித் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இருக்கப் போகிறது?

தென்கிழக்கு மாகாண சபையை நாம் வலியுறுத்தவில்லை. தென்கிழக்கு மாகாண சபை தான் நாம் கேட்ட அகன்ற முஸ்லிம் மாகாண சபைக்குப் பதிலாக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிற தறிக்கப்பட்ட ஒரு அலகு. இந்த நாட்டில் இன்னுமொரு இனப்பிரச்சினை வரக்கூடாது என்று நாம் பார்க்கிறோம். நாளைக்கு மாறி நின்று ஒருவர் கேட்கக் கூடும். தமிழர்கள் இவ்வளவு காலமும் போராட்டத்தைச் செய்து விட்டார்கள். ஆகவே நிபந்தனையற்ற வகையில் இணைக்கப்படும் வடகிழக்கினுள் இருந்து பாருங்கள் என்று யாரும் சொல்லலாம் அப்படிச் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் நாம் இருந்துபார்த்திருக்கிறோம்.

> தென்கிழக்கு அலகுதான் நாம் கேட்ட அகன்ற முஸ்லிம் மாகாணசபைக்கு பதிலாக முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தறிக்கப்பட்ட ஒரு அலகு

வரதராஜப் பெருமாளுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் நாம் இருந்திருக்கிறோம். அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் முஸ்லிம்களுக்குச் செய்யப்பட்ட அநியாயங்கள்

இருக்கிறது. அதைப்போல பிரபாகரன் செய்த அநியாயங்களும் இருக்கிறது. ஆகவே முஸ்லிம்களுடைய அச்சம் பிழையானது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. நாம் கேட்பதெல்லாம் தமிழர்களுடன் சமாதானமாக வாழ்வதற்கு ஒரு அதிகாரச்சமநிலை. இந்த சமநிலையை உறுதிப்படுத்தத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோமே ஒழிய அதற்கப்பால் நாம் வேறெதுவும் கேட்கவில்லை. தமிழர்களுடைய பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் போது முஸ்லிம் மக்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

தென்கிழக்கு மாகாண அலகு ஏனைய பிரதேச முஸ்லிம்களைப் புறக்கணிப்பதாக எழும் குற்றச்சாட்டுக்கு என்ன பதில் கூறுவீர்கள்?

மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கும் முஸ்லிம்கள் புறக்கணிப்படுவார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு நியாயமனதல்ல. அக்குற்றச்சாட்டு நியாயம் என்று ஒரு வாதத்திற்காக எடுத்துக்கொள்வோம். அதனுடைய அடுத்த கட்டம் என்ன? தென்கிழக்கு அலகைக் கைவிடுவதா? அவ்வாறானால் திரும்பவும் வடக்கையும் கிழக்கையும் நிபந்தனையற்ற விதத்தில் மீளவும் இணைத்தல். அதனுடைய அடுத்தபடி வரதராசப்பெருமாளுடைய ஆட்சி. அதனுடைய அடுத்த படி திரும்பவும் புலிகள்.

மாற்று வழியைக் கூறாது தென்கிழக்கு கூடாது என்பவர்கள் நயவஞ்சகர்கள்

எங்களை விமர்சிப்பவர்கள் இந்த அடுத்த படிகளைப் பற்றி யோசிப்பதில்லை. சரி இவர்கள் சொல்கிறார்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தென்கிழக்கு அலகை விட வேண்டும் என்று. சரி விட்டு விடுவோம். பிறகு என்ன? உண்மையில் எங்களை விமர்சிப்பவர்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆட்களல்ல இதைத்தான் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். எங்களை விமர்சிப்பவர்கள் சிங்களப் பேரின வாதிகளின் கூஜாதூக்கிகள். இந்தக்கூஜாதூக்கிகள் இறுதியாக வடக்கிலிருந்து கிழக்கைப் பிரி என்று சொல்லப் போகிறார்கள். வடகிழக்கை இணை என்று ஒரு போதும் இவர்கள் சொல்லப் போவதில்லை. நாங்கள் அவர்களிடம் கேட்பதெல்லாம் தென்கிழக்கு

அலகு கூடாது என்று சொல்பவர்கள் மாற்று வழியைச் சொல்லி விட்டுக் கூடாதென்று சொல்ல வேண்டும் என்று தான். மாற்று வழியைச் சொல்லாமல் கூடாதென்பவர்கள் பேசக் கூடாது. அவர்கள் நயவஞ்சகர்கள்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் குர்ஆனையும் ஹதீஸையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட கட்சி என்று தன்னைச் சொல்லிக் கொண்டாலும் அது அவற்றைத்தான் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதாகக் காட்டிக்கொள்வதற்குக் காரணம் முஸ்லிம் வாக்கு வங்கியைத் தன்னகத்தே வைத்திருப்பதற்கே தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று சொல்லப்படுகிற அபிப்பிராயம் பற்றி..

அப்படிச் சொல்பவர்கள் உதாரணங்களைக் காட்டி இன்ன விடயத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் குர்ஆன் ஹதீஸைப் பின்பற்றவில்லை என்று சொல்ல வேண்டும். இன்ன விடயத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முஸ்லிம் மக்களை ஏமாற்றிவிட்டது என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. முதலாவது குர்ஆன் ஹதீஸைப் பற்றிக் கதைப்பவர்கள் எவருக்கும் குர்ஆன் ஹதீஸைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. இரண்டாவது எனக்குப் பெரிதாகக் குர்ஆன் ஹதீஸைப் பற்றித் தெரியும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் சராசரியாக இன்று இலங்கையிலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் எந்தவொரு உலமாவுடனும் இருந்து பேசும் அளவுக்கு அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். நீதியைப் பற்றிப் பேசுவது குர்ஆன், சமாதானத்தைப் பற்றிப் பேசுவது குர்ஆன், தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும் என்று கூறுவதும் குர்ஆன், நாங்கள் பேசுவதெல்லாம் குர்ஆன் ஹதீஸ் தான்.

இவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களா நாங்கள் தமிழர்களைப் போய் வெட்டு குத்து என்று சொல்ல வேண்டும் என்று. அல்லது ஜிகாத் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும் என்று. ஒன்றைத் தெளிவு படுத்த வேண்டும். முஸ்லிம் காங்கிரஸுக்கு என்று ஒரு தனியான மார்க்கம் இல்லை. அதாவது முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் குர்ஆனைப் புரிந்து கொண்டதில் வித்தியாசமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லோரும் முஸ்லிம்கள். நபி பெருமானார் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள் முஸ்லிம்களில் 73 கூட்டம் இருக்கிறது என்று. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்பது இந்த எல்லா விதமான கூட்டங்களையும் உள்ளடக்கிய பெரிய வட்டம்.

இதனுள் பலவிதமான இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். தப்லீக் ஜமாஅத், ஜமா அதே இஸ்லாமி, தௌஹீத் ஜமாஅத், சுன்னத்துல் ஜமாஅத், ஜமாஅத்துல் முஸ்லிமின் இப்படிப் பல அமைப்புகள். நான் இவைகள் எல்லா வகையானவர்களின் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்கிறேன்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவர் என்ற வகையில் என்னுடைய நோக்கம் மார்க்க ரீதியாகப் பிரிந்துள்ள முஸ்லிம்கள் அரசியல் ரீதியாகவும் பிரிந்தால் முஸ்லிம்கள் என்ற அடையாளம் இல்லாது போய் விடக்கூடாதென்பதே. ஆகவே மார்க்க ரீதியாகப் பிரிந்து நிற்கும் முஸ்லிம்களை அரசியல் ரீதியாக ஒன்றிணைக்கும் பணியே என்னுடைய பணி ஒழிய மேலும் பிரிப்பது அல்ல.

எங்களை விமர்சிப்பவர்கள் விடும் இன்னொரு தவறு குர்ஆன் முஸ்லிம் மக்களுக்கு மட்டும் உரியது என்று நினைக்கிறார்கள். அல்லாஹ்வும் முஸ்லிம் மக்களுக்கு மட்டும் உரியவர் என்று நினைக்கிறார்கள். எங்களுடைய நிலைப்பாடு அதுவல்ல. குர்ஆன் உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் பொதுவானது. பெருமானார் மனித வர்க்கம் அனைத்திற்கும் பொதுவானவர். நாங்கள் வேறொரு தளத்திலிருந்து பேசும் போது இருதயத்தையும் அறிவையும் திரையிட்டு மூடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் பற்றி நாம் அலட்டிக் கொள்ள என்ன இருக்கிறது?

நீங்கள் கட்டியெழுப்பிய தமிழ் முஸ்லிம் ஐக்கியம் தொடர்ந்து வரப்பெற வேண்டுமானால் அது எந்த அடிப்படையில் சாத்தியம் என நினைக்கிறீர்கள்?

இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கும் தமிழ் முஸ்லிம் ஐக்கியத்திற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. இனப் பிரச்சினை தீர்ந்தால் தான் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் சந்தோஷமாக வாழுவார்கள் என்று அன்று நினைத்தோமே அந்த நிலை இப்போது இல்லை. இனப் பிரச்சினை இன்னமும் நூறு வருடங்களுக்கு நீடித்தாலும் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் சந்தோஷமாக இருப்பார்கள் என்பதே எனது நிலைப்பாடு. தயவு செய்து இனப்பிரச்சினைத் தீர்வையும் தமிழ் முஸ்லிம் ஐக்கியத்தையும் ஒன்றுடன் ஒன்று போட்டுக் குழப்பிக்

> இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கும் தமிழ் முஸ்லிம் ஐக்கியத்துக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இருப்தாக நான் நினைக்கவில்லை

கொள்ளத்தேவையில்லை. விடுதலைப் புலிகளுடைய ஒத்துழைப்பு மட்டும் இருக்குமானால் வடகிழக்கில் அமைதி நிலவுவது சாத்தியம். முஸ்லிம்களுக்கான ஆட்சி அலகும் உரிமைகளும் இப்போதுள்ள அமைதியை மேலும் பலப்படுத்தும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் பற்றி அவர்களுடைய மீள் குடியேற்றத்தின் சாத்தியம் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

உண்மையில் அவர்கள் வடக்கிலிருந்து மட்டும் முஸ்லிம்களை வெளியேற்ற நினைக்கவில்லை. கிழக்கிலிருந்தும் வெளியேற்ற நினைத்தார்கள். வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களுடைய நிலைமை கிழக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுடையதை விட வித்தியாசமானது. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணம் சோனகதெருவிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்ட முஸ்லிம்கள், 24 மணித்தியாலயத்தில் வெளியேற்றப்பட்ட இவர்களுடைய ஒரு வீடாவது பாதிக்கப் படவில்லை. ஒரு முஸ்லிம் வீட்டுக்காவது நெருப்பு வைக்கப்படவில்லை. அத்தனை விடுகளும் அப்படியே இருக்கிறது. கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களுடைய வீடுகள் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. என்னுடைய வீடு உட்பட. நான் தான் அங்கிருந்து முதன் முதலில் வெளியேற்றப்பட்டேன். நான் திரும்பி அங்கு போனபோது என்னுடைய வீட்டுச் சுவர்கள் மாத்திரம் தான் அங்கிருந்தன. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப பட்டவர்களுடைய வீடுகள் இப்போது வெற்று வீடுகளாக இல்லை. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தமிழ் மக்களே குடியேறியுள்ளார்கள் விடுதலைப் புலிகள். ஆக, இந்த முஸ்லிம்கள் திரும்பிப் போனால் எங்கிருப்பது?

விடுதலைப்புலிகள் முஸ்லிம்களுக்கு செய்த தவறு

விடுதலைப் புலிகள் இரண்டு தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒன்று காரணமில்லாமல் முஸ்லிம்களை வெளியேற்றியது. மற்றையது அவர்களுடைய வீடுகளில் வேறு ஆட்களைக் குடியேற்றியது. முஸ்லிம் காங்கிரஸின் நிலைப்பாடு இவர்கள் மீண்டும் தமது சொந்த மண்ணுக்குப் போக வேண்டும் என்பது தான். விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனால் ஒரு அறிக்கை விட முடியுமானால் அதாவது உங்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு உள்ளது நீங்கள் வரலாம் என்று

அவர்கள் போகலாம். ஏன் நான் இதை வலியுறுத்துகிறேன் என்றால் கிட்டு இருந்த காலத்தில் விடுதலைப் புலிகளுடன் முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி ஒரு ஒப்பந்தம் செய்திருந்தது. ஏ.சி.எஸ். ஹமீது புலிகளுடன் பேசிய போது அந்த ஒப்ந்தத்தைப் பற்றிக் கதைக்க அந்த ஒப்பந்தத்துக்கும் எமக்கும் தொடர்பில்லை என்று புலிகள் சொல்லி விட்டார்கள். அன்ரன் பாலசிங்கம் சொல்வதோ திலகர் சொல்வதோ விடுதலைப் புலிகளுடைய கருத்து அல்ல. ஆகவே பிரபாகரன் சொல்ல வேண்டும் முஸ்லிம் மக்களுக்கு பிரச்சினை இல்லை. அவர்கள் வந்து குடியேறலாம் என்று. அவர்கள் போய்க் குடியேறுவார்கள்.

கட்சியை பிரகடனம் செய்த ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வெது மாநாட்டில் தலைவர் ஆற்றிய உரையிலிருந்து சில துளிகள்

சிங்கள அதிபெரும்பான்மையான கட்சி, அரசாங்கத்தை அமைக்கும் போது, அக்கட்சியோடிருந்த முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் முஸ்லிம்களாலோ அல்லது முஸ்லிம்கள் அல்லாதவராலோ தெரியப்பட்டிருந்தாலும் – அவர்கள் முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு கட்சியின் பிரதிநிதிகளாக ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. அவர்களெல்லாம் பதவியில் இருந்தபோதும், இருக்கின்ற போது தான் – முஸ்லிம்கள் ஏற்கனவே அனுபவித்து வந்த உரிமைகளும் சலுகைகளும் மிக வேகமாக மறையத் தொடங்கின. அதாவது, இலங்கை முஸ்லிம்கள், முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றிய அரசாங்கத்திலிருந்த கட்சிகளின் போக்குகளாலேயே தமது உரிமைகளை இழந்து வந்துள்ளனர். தேசியக் கட்சிகளின் அரசியல் நடவடிக்கைகளையும் போக்குகளையும் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய திராணி அவர்களுக்கு ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. அதி பெரும்பான்மைத் தேசியக் கட்சியில் சேர்ந்திருக்கும் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் அத் தேசிய கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் முஸ்லிம்களின் அபிலாஷைகளுக்கு புறம்பான பேரின நன்மைக்கான போக்கையே மறைமுகமாக ஆதரிக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர். சிங்கள தேசியக் கட்சியில் அடைக்கலம் பெற்று அதிலிருந்தவாறே அக்கட்சியின் சிறுபான்மை விரோதச் செயல்களுக்கு எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதென்பது இயலாத காரியம். அவர்களால் இப்பொறுப்பை ஒருபோதும் செய்யவே முடியாது. ஆயினும் கூட அற்ப சலுகைகளுக்காக அரிய உரிமைகளை இழக்க அறியாக் குழந்தைகளைப் போல் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். அத்தகைய பிரதிநிதிகளால் எஞ்சியுள்ள உரிமைகளைக் கூட காக்கவோ அல்லது இஸ்லாமிய எழுச்சிக்கு தூபமிடவோ ஒருபோதும் முடியப் போவதில்லை.

முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் என்ற பொம்மைகள்

ஆதலால் முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் தமது கௌரவத்தையும் உரிமையையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினால், தங்களது உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் கூறும் உறுப்பினர்களையும் தாங்களே அமைத்துக்கொள்வது தான் சாத்தியமான ஒரே வழி என்பதனை அவர்கள் இப்போது புரிந்துகொண்டுள்ளனர்.

பழம்பெரும் அரசியல்வாதிகளும், பழுத்த இயக்கங்களும் இருக்கும்போது அவர்களும் அவைகளும் முன்வந்து முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு கட்சியை உருவாக்குவார்கள் என்று நாமெல்லோரும் நம்பிக் கொண்டிருந்தோம். நாட்களைக் கடத்திக்கொண்டும் நாடகம் நடித்துக் கொண்டும் அவர்கள் சொல்வதைத் தவிர வேறொன்றும் உருப்படியாக நடக்கவில்லை. ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் உரிமைகளைப் பெறுகின்ற நிலைமைக்கு நாம் தள்ளப்படவில்லை என்பதற்காக, வாய் திறந்தாவது நாம் நமது உரிமைகளை தட்டிக் கேட்கக் கூடாதா? எமது சமூகத்தின் உரிமைக் குரலை அத்தகையவர்கள் இனிமேலாவது எழுப்புவார்கள் என்ற நம்பிக்கையை இளைய தலைமுறை இழந்து கொண்டிருக்கின்றது.

நம்பிக்கை தளர்ந்தது

பேரினவாத தலைவர்களிடம் நல்ல பிள்ளைகள் என்ற பெயர் பெறுகின்ற ஒரே இலட்சியத்துடனும் – தங்கள் பதவிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணத்துடனும் இருக்கும் இவர்களின் கரங்களிடம் இன்னும் நாம் எமது சந்ததிகளின் எதிர்காலத்தை அடவு வைக்கப் போகிறோமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முஸ்லிம் சமூகத்தின் உரிமைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பறிபோவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் தலைவர்களும், அவர்கள் கட்டிக் காக்கின்ற இயக்கங்களும் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்க வெளியே வரப்போவதில்லை என்பதையும் நாம் சரியாகப் புரிந்து வைத்திருக்கின்றோம்.

கட்சியில் இருப்பவர்களும் – கட்சி இல்லாமல் இருப்பவர்களும் – கட்சி தேடி அலைபவர்களும் என்ற எல்லா ரீதியான பிற்போக்கு முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளும் முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு கட்சியிலோ முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு கட்சி தேடியோ இருப்பவர்கள் அல்லர். இன்னும் இன்னும் ஆசை, பதவித் தவிசில் இருந்து பார்க்க – தொடர்ந்து இருக்க உள்ள ஆசைதான் முஸ்லிம் தலைமைத்துவத்தின் முதற் கொள்கையாகவுள்ளது.

இந்த நிலைமை மாறாத வரையில் – இந்த நிலைமையை மாற்றாத வரையில் – இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமது சந்ததிகளின் கரங்களில் "பொன் விலங்குகளை மாட்டுவதை யாரும் தவிர்க்க முடியாது.

ஒற்றுமை என்னும் கயிற்றைப்
பற்றிப் பிடித்தவர்களாகவும், ஒற்றுமை
என்னும் கயிற்றைப் பற்றிப்பிடிக்க
அழைப்பவர்களாகவும்
அதற்காக உழைப்பவர்களாகவும் –
நாம் நம்மிலிருந்து பிரிந்து விடாதவர்களாக
இலங்கை முஸ்லிம்களின்
சுபீட்சத்துக்காக இணைந்து செயற்பட
எல்லாரும் முழுமனதாய் ஒன்றுபட வேண்டும்
என்று உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இலங்கை அரசியலில் முஸ்லிம்கள்
தமது தனித்துவத்தைப்
பேணிக் கொள்வதற்கான
ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உறுதிப்படுத்துவதே
முஸ்லிம்களுக்கான
ஒரு தனிக்கட்சியின் நோக்கம் என்பதை
நீங்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள்.

நமது இலட்சியங்களை அடையவும்
நமது இழந்த உரிமைகளை மீட்கவும்
நமக்கு உரித்தான உரிமைகளை
நிலைநிறுத்தவும்
ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸை
இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கான
ஓர் அரசியல் கட்சியாக
சம்பிரதாயபூர்வமாக
அங்கீகரித்து ஏற்றுப்
பிரகடனப்படுத்துமாறு
உங்களை அழைக்கிறேன்.